

om Suppositioner. Jeg skal iøvrigt ganske slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) udtalte: Vil man endelig ikke bringe det Offer, som det maa erkjendes at være at gaa ind paa den spanske Handelstraktat, saa udtal det lige ud, saa nægt uden videre Forslagets Fremme! Jeg anbefaler først og fremmest Bedtagelsen af Traktaten, fordi jeg er overbevist om den store Betydning, den vil have for Udviklingen af Handelen og til Dels ogsaa af Produktionsforholdene; men subsidiært: vil man ikke have den, saa giv os endelig ren Bested og sæt ikke mer eller mindre umulige Vilkaar op i Forbindelse med Traktaten. Om Sagen skal behandles i Udvalg eller ikke, betragtes jo altid af Regjeringen, som Noget den vedkommende; men hvad enten den bliver behandlet i Udvalg eller ikke, saa gjentager jeg, at det Unseligste vil være Traktatens Bedtagelse men i Mangel deraf, saa snart som muligt ren Bested om, at man ikke vil have den.

Müller: Jeg skal dog ved Behandlingen af denne Sag tillade mig at fremjætte et Par Bemærkninger. At Mangelen af en Traktat med Spanien har været til Glæde, er jeg sikker paa. Efter de Oplysninger, der foreligger om Indførselen til Spanien fra Færøerne, har jeg regnet ud, at det er omtrent 25,000 Kr. aarlig, som Færøerne tabe som Følge af, at Traktaten mangler, og det er dog et meget betydeligt Tab for en lille Befolkning paa 10—11,000 Mennesker. Og hvem er det saa, der især vil komme til at lide derunder? Det er den fattige Fisker, som erhverver sit Brød paa en farlig Maade, og jeg mener, at det vil være Synd at berøve dem den fulde Indtægt, som de kunne have af deres Fiskeri. Kjøbmændene maa naturligvis stille deres Indkjøbspriser i Forhold til, hvad de kunne faae for Fiskene med Fradrag af Omkostninger og Told. Jeg vil altsaa lægge et godt Ord ind for, at denne Traktat maa komme i Stand snarest muligt, og jeg nærer det Haab, at det høie Thing, eller eventuelt Udvalget, vil tage Hensyn til, at disse fattige Fiskere ikke komme til at lide saa haardt, som jeg har anført, under Mangelen af denne Traktat.

Tamber: Jeg veed naturligvis ikke, hvoreledes Thinget i det Hele taget vil stille sig til dette Spørgsmaal. Jeg taler jo kun paa mine egne Begre og ikke i Følge Mandat fra nogen Side. Derfor har jeg ikke ment at burde gaa videre end til at foreslaa denne Sag henvist til et Udvalg. Jeg for mit Vedkommende nærer den Opfattelse,

at der ikke kan komme og ikke bør komme Noget ud af denne Sag i nærværende Samling. Jeg kan derfor ikke tjene den ærede Minister i strax at afsjøre Sagens Skjæbne, thi det staar ikke i min Magt. Det kan desuden jo ogsaa let tænkes, at man fra dette Things Side kunde anse det for rigtigt at knytte saadanne Betingelser til Gjennemførelsen af Handelstraktaten, som man gjorde forrige Gang, det er en Mulighed, som jeg ikke kan udtale mig nærmere om, men som jeg i alt Fald ikke vil foreslaa afstjæres. Jeg maa udtale min Forundring over, at den ærede Regjering kunde antage, at nærværende Thing vilde forandre sin Stilling til Forslaget i Sammenligning med forrige Gang; denne Antagelse forekommer mig virkelig ikke ganske berettiget fra den ærede Ministers Side. Thi vel har det viist sig for Sverige og maaste for andre Lande, der have faaet Traktat med Spanien, at de have haft Fordel deraf, men de Fordele, som Traktaten mellem Sverige-Norge og Spanien sikrer vore Naboer, ere rigtignok ogsaa af langt større Betydning for disse Lande end de Fordele, som Handelstraktaten vilde sikre Danmark. Jeg skal blot nævne, at Traktaten mellem Sverrig-Norge og Spanien af 15de Marts 1883 — ja, nu er den forlænget — sikrer Sverrig-Norge en betydelig Reduettelse i Tolden paa saadanne Artikler som Tjære, Fern og Trævarer. Findes der i det Forslag, der her foreligger for os Noget som helst, der kan sammenlignes dermed for Danmarks Vedkommende? Jo, vil der indvendes, der er Sprit. Ja, denne Sprit har allerede summet os om Dreene forrige Gang, og nu høre vi det igjen. Men der maa siges derom det Samme, som blev bemærket i den Betænkning, jeg nu holder i min Haand, fra for 3—4 Aar siden. Der maa siges derom, at lige indtil 1883 var det muligt at indføre Sprit fra Danmark til Spanien paa ligesaa gunstige Betingelser, som noget Land kunde indføre det paa, men der var Ingen, der benyttede det. Der var Ingen der fandt paa det, inden Traktaten kom. Saa fik det Betydning, saa fik man Dybt dertil, saa begyndte man at tænke derpaa, men jeg tror rigtignok ikke, at der nu skulde være mere Marsag til at indføre Sprit i Spanien, end der var for 5 Aar siden. For Sverrig-Norges Vedkommende er det ingenlunde det betydeligste, men et af de mindre betydelige Punkter i Omsetningen med Spanien. Langt betydeligere er efter den Underretning, jeg har, den Tilvæxt, som Indførselen af flere af de andre Artikler, som jeg nævnte, har haft og det er vistnok ogsaa den Tilvæxt, som har været Marsag i den betydelige Forøgelse